

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 25.02.2005
KOM(2005)59 endelig

Udkast til

INTERINSTITUTIONEL AFTALE

om rammer for europæiske reguleringsorganer

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND OG MÅL

Der er i flere omgange blevet oprettet europæiske organer til at imødekomme specifikke behov. Disse organer er vidt forskellige. Den usystematiske anvendelse af sådanne organer vil, hvis der ikke fastlægges fælles rammer, kunne føre til en situation, som er uigennemskuelig og uforståelig for borgerne, og som under alle omstændigheder vil kunne skade retssikkerheden.

Kommissionen har i sin hvidbog om nye styreformer i EU¹ foreslået, at der for de såkaldt ”regulerende” organer, der bidrager til at forbedre gennemførelsen og anvendelsen af EF-reglerne, fastlægges rammer med betingelserne for deres oprettelse, funktion og kontrol i overensstemmelse med principperne for gode styreformer².

Sammenhæng: Gennem en horisontal tilgang søger man at sikre overholdelsen af et fælles minimumsgrundlag for de principper og regler, der gælder for disse organers oprettelse, funktion og kontrol. Deres deltagelse i varetagelsen af den udøvende funktion skal organiseres på en sammenhængende og afbalanceret måde og respektere kravene om enhed og integritet for denne funktion på EF-plan.

Effektivitet: Organernes troværdighed afhænger i høj grad af deres effektivitet. Organernes opbygning skal gøre det muligt for dem effektivt at udføre de opgaver, de hver især er pålagt. Princippet om effektivitet indebærer navnlig, at beslutningsprocessen skal forenkles og omkostningerne reduceres, og at disse organer skal have en vis organisatorisk, retlig og finansiell selvstændighed.

Ansvarlighed: En sådan selvstændighed må gå hånd i hånd med, at organerne varetager deres ansvarsområder. For at styrke EF-foranstaltningernes legitimitet er det vigtigt, at institutionernes og organernes respektive ansvarsområder klart fastlægges og afgrænses. På den ene side bør der udvises forsigtighed ved disse organers oprettelse, som bør baseres på en af Kommissionen foranstaltet konsekvensanalyse, der er så komplet og grundig som muligt. På den anden side forudsætter princippet om ansvarlighed, at der etableres et klart kontrolsystem.

Deltagelse og åbenhed: Organernes interne organisation bør ligeledes sikre deltagelse af de berørte parter og en høj grad af åbenhed. Retsakterne om oprettelse af organerne bør indeholde bestemmelser om, at organerne ligesom institutionerne er underlagt de forpligtelser, der kræves for god forvaltning.

¹ KOM(2001) 428, EFT C 287 af 12.10.2001, s. 1.

² For forvaltningsorganerne, der varetager forvaltningsopgaver, dvs. bistår Kommissionen i gennemførelsen af finansielle programmer, er der allerede vedtaget en rammeforordning (Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19.12.2002, EFT L 11 af 16.1.2003).

2. HØRING AF ANDRE INSTITUTIONER OG ANDRE BERØRTE PARTER

I december 2002 vedtog Kommissionen en meddelelse, som med udgangspunkt i disse principper dannede grundlag for de fremtidige rammer for europæiske reguleringsorganer³. Meddelelsen blev modtaget positivt af Parlamentet⁴ og Rådet⁵. Direktørerne for de eksisterende organer blev ligeledes hørt.

3. VALG AF INSTRUMENT: INTERINSTITUTIONEL AFTALE

Kommissionen foreslår, at der indgås en interinstitutionel aftale, således at de tre institutioner lige fra starten tilslutter sig de samme grundlæggende betingelser, der skal overholdes i forbindelse med en senere vedtagelse af retsakter om oprettelse af sektorspecifikke organer. Ifølge Domstolens retspraksis vil den interinstitutionelle aftale kunne få retligt bindende virkning, såfremt det af ordlyden fremgår, at de tre institutioner har tilsigtet at forpligte sig⁶. Valget af dette instrument udelukker ikke, at der senere kan fastlægges mere detaljerede bestemmelser i en rammeforordning.

4. ANVENDELSESOMRÅDE

På grund af de eksisterende organers mange forskellige opgaver og strukturer har Kommissionen i sin meddelelse foreslået, at der i første omgang fastlægges rammer for de fremtidige europæiske reguleringsorganer, der er omfattet af EF-traktaten. Det forekommer at være vanskeligt – for ikke at sige umuligt – med det samme at lade både de fremtidige organer og de nuværende meget forskellige organer være omfattet af fælles rammer. Det vil kunne forsinke hele vedtagelsesprocessen betydeligt og skade retssikkerheden, især for de nyoprettede organer. Af samme grunde tager aftalen ikke sigte på straks at finde anvendelse på de organer, der er oprettet uden for EF-traktatens rammer.

Rådet og Parlamentet har støttet denne tidsmæssigt selektive tilgang. Parlamentet har i øvrigt understreget, at de eksisterende organer og EU-organerne ligeledes burde gøres til genstand for overvejelser og ændringsforslag.

I den interinstitutionelle aftale er det derfor også forudset, at institutionerne senere undersøger, hvordan aftalens anvendelsesområde kan udvides til også at omfatte de bestående europæiske reguleringsorganer og eventuelt også andre organer. Indtil da er der intet til hinder for, at man ved en eventuel revision af de enkelte relevante basisretsakter bygger på eller endog overtager visse af de principper, regler og procedurer, der er fastlagt i rammebestemmelserne.

5. RETSGRUNDLAG

I betragtning af, at et europæisk reguleringsorgan udgør et instrument til gennemførelse af en EF-politik, bør basisretsakten have hjemmel i den bestemmelse i EF-traktaten, der udgør det

³ Meddelelse om rammer for europæiske reguleringsorganer af 11.12.2002 (KOM(2002) 718).

⁴ Beslutning af 13.1.2004, P5_TA(2004)0015.

⁵ Konklusioner af 28.6.2004, dok. 17046/04.

⁶ Dom af 19.3.1996, Kommissionen mod Rådet, sag C-25/94, Sml. I-1469.

specifikke retsgrundlag for den pågældende politik. Det er den tilgang, der er fulgt for de senest oprettede organer.

I aftalen fastsættes det dog også, at der undtagelsesvis kan henvises til EF-traktatens artikel 308.

6. ORGANERNES HJEMSTED

Rådet har anerkendt, at valget af hjemsted bør finde sted hurtigst muligt, samtidig med at det i sine konklusioner minder om praksis med, at alle medlemsstaterne på stats- og regeringschefniveau skal godkende dette.

Hidtil har det været sådan, at næsten alle afgørelser om organernes hjemsted er blevet truffet samlet, med ti års mellemrum, af stats- og regeringscheferne under Det Europæiske Råds møder. Disse pakkeforhandlinger har i betydelig grad forsinket den effektive etablering af visse organer, som i første omgang er blevet etableret midlertidigt i Bruxelles for en ubestemt periode. Denne praksis har givet anledning til visse administrative og materielle vanskeligheder i startfasen: problemer med ansættelse af personale, ekstra omkostninger og praktiske vanskeligheder i forbindelse med den geografiske flytning, vanskelige adgangsmuligheder osv.

Desuden finder Kommissionen ligesom Parlamentet, at fastlæggelsen af hjemstedet er et grundlæggende element i basisretsakten og derfor bør figurere i den.

Uden at fratage medlemsstaterne deres ret til at træffe afgørelse om et organs hjemsted på højeste politiske niveau foreslår Kommissionen derfor, at denne afgørelse træffes så tidligt, at den kan indgå i basisretsakten. Hvis der ikke er truffet en afgørelse, foreslår Kommissionen at den skal træffes inden for en frist på højst seks måneder.

7. DEFINITIONER OG OPGAVER

Der skal tages hensyn til forskellige elementer ved fastlæggelsen af en operationel definition af reguleringsorganerne.

7.1. Begrebet ”regulering”

Der skal skelnes mellem ”regulering” og ”lovgivning” eller vedtagelse af bindende generelle retsnormer. Regulering indebærer således ikke nødvendigvis vedtagelse af normative retsakter af forskriftsmæssig art. Regulering kan også finde sted gennem andre mere vejledende midler såsom samregulering, selvregulering, anbefalinger, anvendelse af videnskabelig autoritet, oprettelse af netværk og samordning af god praksis, evaluering af anvendelsen og gennemførelsen af regler osv. Det betyder, at et europæisk ”reguleringsorgan” ikke nødvendigvis har beføjelse til at udstede bindende retsnormer.

7.2. Opgaver, der overdrages til organerne

I overensstemmelse med ovenstående definition af begrebet ”regulering” kan de pågældende organer pålægges en eller flere af følgende opgaver:

- a. at træffe individuelle afgørelser, som har retligt bindende virkninger for tredjemand
- b. at yde Kommissionen eller eventuelt medlemsstaterne direkte bistand i Fællesskabets interesse, i form af tekniske og videnskabelige udtalelser og/eller kontrolrapporter
- c. at oprette netværk og tilrettelægge samarbejdet mellem de nationale myndigheder i Fællesskabets interesse med henblik på at indsamle, udveksle og sammenligne information og god praksis.

Alle europæiske reguleringsorganer skal i øvrigt indsamle, analysere og videregive objektive, pålidelige og lettilgængelige oplysninger vedrørende deres aktivitetssektorer.

7.3. Ansvarsområder på det udøvende plan

Gennem varetagelsen af nævnte opgaver deltager organerne aktivt i den udøvende funktion på fællesskabsplan:

Organer, der træffer individuelle afgørelser, har normative gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser er imidlertid begrænset til en anvendelse af bestemmelserne i den afledte ret i konkrete sager i overensstemmelse med det institutionelle system og Domstolens retspraksis⁷.

De andre opgaver, der overdrages til organerne, bør gøre det muligt for dem bl.a. at forsyne Kommissionen med de erfaringer og den ekspertise, der er nødvendig for, at den fuldt ud kan varetage sit ansvar som Fællesskabets udøvende instans.

7.4. Strukturel selvstændighed

Et europæisk reguleringsorgans selvstændighed er grundpillen til dets effektivitet og troværdighed på lang sigt. Selvstændigheden skal gøre det muligt for organet at tage hensyn til alle de omgivende forhold, så vidt muligt uden at lade sig påvirke udefra. Især er det i forbindelse med de tekniske og videnskabelige vurderinger, det skal foretage, vigtigt, at et organ har en vis uafhængighed, ikke kun i forhold til EU-institutionerne, men også i forhold til medlemsstaterne og de forskellige operatører.

7.5. Konklusion

Et europæisk reguleringsorgan kan derfor defineres som en selvstændig juridisk person, som lovgiveren har oprettet til at deltage i reguleringen af en sektor på europæisk plan og til at deltage i gennemførelsen af en fællesskabspolitik. I kraft af sine opgaver bidrager det således til at forbedre den måde, som reglerne gennemføres og anvendes på i hele EU. Det deltager dermed aktivt i varetagelsen af den udøvende funktion på fællesskabsplan.

⁷ Dom af 13.6.1958 i sag 9/58, Meroni, Sml. 1958, s. 11; dom af 14.5.1981 i sag 98/80, Romano, Sml. 1981, s. 1241.

8. SELVSTÆNDIGHED OG KONTROL

Bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale bygger på en vanskelig balancegang mellem kravene om selvstændighed og kontrol.

8.1. Selvstændighed

Denne nødvendige selvstændighed (se punkt 7.4.) antager flere forskellige former: status som juridisk person, budgetmæssig selvstændighed, bestyrelsens kollegialitet og beføjelser, den uafhængighed, som direktøren, medlemmerne af videnskabelige udvalg og klageinstanser har osv.

8.2. Evaluering og kontrol

En sådan selvstændighed må gå hånd i hånd med, at organerne og institutionerne varetager deres respektive ansvarsområder. Organerne, som varetager et selvstændigt ansvarsområde på det udøvende plan, bør følgelig stå direkte til ansvar over for institutionerne, medlemsstaterne og borgerne. Princippet om ansvarlighed forudsætter også, at organerne ikke kun underkastes forudgående og efterfølgende evalueringer, men også klare kontrolmekanismer.

Evaluering

Hvad angår oprettelsen af organerne, skal Kommissionen begrunde alle forslag ved hjælp af en grundig konsekvensanalyse. Alle alternative muligheder skal i den sammenhæng undersøges: Kommissionens varetagelse af de planlagte aktiviteter, udvidelse af et eksisterende organs opgaveområder, oprettelse af et kontor, et forvaltningsorgan og/eller overdragelse af individuelle opgaver til underleverandører.

Når organet er oprettet, skal organet og Kommissionen foretage regelmæssige evalueringer af dets aktiviteter og funktion. På grundlag heraf vil Kommissionen kunne foreslå en revision eller eventuelt en ophævelse af basisretsakten.

Kontrol

Budgetkontrollen, den interne revision, Revisionsrettens årsberetninger, den årlige decharge for gennemførelsen af EF-budgettet og OLAF's undersøgelser gør det muligt bl.a. at sikre, at de ressourcer, der er tildelt organerne, anvendes korrekt.

Den administrative kontrol giver en vis proceduremæssig garanti for, at der tages hensyn til de berørte parter interesser og outputkvaliteten.

Den politiske kontrol udøves både af den lovgivende myndighed og af Kommissionen.

Domstolskontrollen udøves af Domstolen (efter at de interne prøvelsesmuligheder, der måtte være fastsat, er udtømt – se punkt 9.4.).

9. STRUKTUR

Organernes struktur bør ikke alene gøre det muligt for dem effektivt at udføre de opgaver, de hver især er pålagt, men også at respektere den vanskelige balancegang mellem selvstændighed og kontrol.

9.1. Bestyrelse

Bestyrelsen skal varetage de opgaver, der normalt pålægges planlægnings- og tilsynsorganet.

På grundlag af meddelelsen er der ført drøftelser med Parlamentet og Rådet, som har ført til den konstatering, at det ikke er muligt at fastlægge én enkelt model for bestyrelsernes sammensætning. Det er dog absolut nødvendigt, at principperne for gode styreformer respekteres:

1. Principperne om ansvarlighed og sammenhæng kræver, at bestyrelsen sammensættes i forhold til organets stilling i fordelingen af kompetenceområder mellem Fællesskabets udøvende myndigheder og de nationale udøvende myndigheder.
2. Princippet om effektivitet og reduktion af omkostningerne taler for en bestyrelse med et begrænset antal medlemmer.
3. Principperne om deltagelse og åbenhed kræver, at de berørte parter medinddrages.

Paritet mellem de udøvende myndigheder

Organets deltagelse i varetagelsen af den udøvende funktion på EF-plan kræver en paritetisk repræsentation i bestyrelsen af de to myndigheder, der deltager i Fællesskabets udøvende funktion. Denne paritetiske repræsentation tager sigte på at skabe en retfærdig ligevægt mellem forfølgelsen af EF-mål og hensyntagen til nationale interesser.

Medlemsstaternes repræsentation

De opgaver, der pålægges organet, kræver i princippet ikke, at alle medlemsstaterne skal være repræsenteret i bestyrelsen. Dette kan dog være berettiget, hvis organet i Fællesskabets interesse også deltager i medlemsstaternes varetagelse af deres udøvende beføjelser. I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 10 giver organet derved medlemsstaterne mulighed for at opfylde forpligtelser i henhold til fællesskabsretten.

I så fald udpeger Rådet en repræsentant for hver medlemsstat. Hver af disse repræsentanter råder over én stemme. For at sikre paritet mellem de udøvende myndigheder i bestyrelsen, er institutionerne enige om, at der tildeles samme samlede antal stemmer til de medlemmer, der udpeges af Rådet, og til dem, der udpeges af Kommissionen.

Parlamentet

Det er derimod ikke forudset, at der skal deltage medlemmer udpeget af Parlamentet i bestyrelsen, da dette ville rejse tvivl om Parlamentets kapacitet til at udføre objektiv ekstern kontrol, bl.a. som dechargemyndighed.

Inddragelse af berørte parter

For at sikre et højt niveau af åbenhed kan det tillades, at berørte parter deltager i bestyrelsens drøftelser som medlemmer, men uden ret til at stemme.

9.2. Direktion

For at øge organets effektivitet kan der oprettes en direktion med et begrænset antal medlemmer i tilfælde af, at bestyrelsen er så stor, at den ikke effektivt vil kunne tage sig af de opgaver, den er pålagt. I så fald skal basisretsakten indeholde nøje bestemmelser om uddelegering af opgaver til direktionen.

9.3. Direktør

For at sikre, at organet er effektivt og uafhængigt i sin daglige forvaltning og sine aktiviteter, pålægges direktøren det fulde ansvar for de operationelle opgaver, der er overdraget til organet, og han er også organets retlige repræsentant.

Som nævnt afspejler bestyrelsens sammensætning organets særlige stilling i fordelingen af kompetenceområder mellem Fællesskabets udøvende myndigheder og de nationale udøvende myndigheder. Der kan i den forbindelse fastlægges en fælles procedure for udnævnelsen af direktøren: Bestyrelsen udnævner direktøren på grundlag af en liste over ansøgere, der foreslås af Kommissionen.

Den ansøger, bestyrelsen vælger, kan før udnævnelsen blive indkaldt til en høring i Parlamentets kompetente udvalg.

9.4. Andre underorganer

For at organet kan varetage de opgaver, det er pålagt, på effektiv vis, kan det være nødvendigt at nedsætte andre underorganer: koordinationsorgan(er), videnskabelig(e) udvalg og/eller ekspertudvalg samt klageinstans(er).

Udkast til

INTERINSTITUTIONEL AFTALE

om rammer for europæiske reguleringsorganer

EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens hvidbog af 25. juli 2001 om nye styreformer i EU⁸ og Kommissionens meddelelse af 11. december 2002 om rammer for europæiske reguleringsorganer⁹,

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2004¹⁰ og Rådets konklusioner af 28. juni 2004¹¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som det fremgår af hvidbogen om nye styreformer i EU, bidrager de europæiske reguleringsorganer til gennemførelsen og anvendelsen af fællesskabsbestemmelserne. Deres oprettelse, virke og kontrol er derfor af væsentlig politisk og institutionel betydning.
- (2) Hvis der ikke findes fælles rammebestemmelser herfor, vil disse organers mange forskellige benævnelser, opgaver og kontrolmekanismer derfor føre til en uigennemskuelig situation, der er svær at forstå, og som vil kunne skade retssikkerheden. En større gennemsigtighed og sammenhæng er derfor påkrævet for at undgå, at den lovgivende magt opretter mere og mere forskelligartede organer til skade for den udøvende magts ensartethed.
- (3) Rammebestemmelserne bør derfor i første omgang finde anvendelse på kommende initiativer vedrørende oprettelse af europæiske reguleringsorganer under EF-traktaten og medvirke til at fremme sammenhængen mellem sådanne organer. Institutionerne forpligter sig til derefter at undersøge, hvordan rammebestemmelserne kan udvides til også at omfatte de europæiske reguleringsorganer, der forinden er oprettet under EF-traktaten, og i givet fald tillige andre organer.
- (4) Rammebestemmelserne bør være i overensstemmelse med de principper for gode styreformer, der er foreslået i hvidbogen, nemlig åbenhed, deltagelse, ansvarlighed, effektivitet og sammenhæng. I forbindelse med målene om åbenhed og deltagelse bør betingelserne i EF-traktatens artikel 255 vedrørende offentlighedens aktindsigt finde

⁸ KOM(2001) 428, EFT C 287 af 12.10.2001, s. 1.

⁹ KOM(2002) 718.

¹⁰ Dok. P5_TA(2004)0015.

¹¹ Dok. 17046/04.

anvendelse på dokumenterne ved disse organer, ligesom de berørte parter bør være repræsenteret ved organerne. Målet om effektivitet indebærer bl.a., at der bør foretages en forenkling af beslutningsprocessen, at omkostningerne bør reduceres, og at organerne bør bemyndiges til at handle selvstændigt. En sådan selvstændighed må gå hånd i hånd med, at organerne varetager klart definerede ansvarsområder under iagttagelse af den enhed, der bør præge den udøvende magt. Målet om ansvarlighed indebærer derfor også, at der bør indføres et enkelt og effektivt kontrolsystem. Sammenhængen bør sikres ved en ordning, hvor der er en klar adskillelse af ansvarsområderne dels mellem institutionerne og organerne og dels mellem organerne indbyrdes, så der sikres en konsekvent fremgangsmåde.

- (5) I forbindelse med ethvert forslag om oprettelse af et europæisk reguleringsorgan bør der foretages en grundig konsekvensanalyse, som ikke blot behandler anvendelsen af subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet, men også omfatter en forudgående undersøgelse, der er så fuldstændig som mulig.
- (6) Det skal understreges, at nærværende aftale fastlægger et grundlæggende fælles minimum for de principper, regler og procedurer, der skal iagttages i en retsakt om oprettelse af et europæisk reguleringsorgan, og at dette på ingen måde indskrænker de yderligere forhold, det i de enkelte tilfælde måtte være nødvendigt at tage hensyn til, afhængigt af de mål, der opstilles for det enkelte organ, og af de ansvarsområder og særlige opgaver, det tillægges -

INDGÅET FØLGENDE AFTALE:

1. FORMÅL

Formålet med denne aftale er at skabe en horisontal ramme for oprettelse af europæiske reguleringsorganer samt for disses struktur, virke, evaluering og kontrol.

Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber er enige om i forbindelse med vedtagelsen af retsakter om oprettelse af europæiske reguleringsorganer (i det følgende benævnt "basisretsakter") at ville iagttage de principper, regler og procedurer, der er fastlagt i nærværende aftale.

2. ANVENDELSESOMRÅDE

De tre institutioner er enige om, at denne aftale skal finde anvendelse på de europæiske reguleringsorganer, der foreslås oprettet efter aftalens ikrafttrædelse.

Institutionerne er enige om, at denne aftale skal gælde for alle de europæiske reguleringsorganer, der oprettes i medfør af EF-traktaten.

De tre institutioner forpligter sig til snarest muligt efter aftalens ikrafttrædelse at undersøge, hvordan aftalens anvendelsesområde kan udvides til også at omfatte de europæiske reguleringsorganer, der forinden var oprettet i medfør af EF-traktaten, og eventuelt andre organer, uden at dette skal være til hinder for, at der kan foretages gradvise tilpasninger af disse i forbindelse med de revisioner, der er foreskrevet i basisretsakterne.

3. DEFINITION

I denne aftale forstås ved ”europæisk reguleringsorgan” (i det følgende benævnt ”organ”) enhver selvstændig juridisk person, der er oprettet af den lovgivende myndighed med henblik på at deltage i reguleringen af en sektor på EU-plan og i gennemførelsen af en af Fællesskabernes politikker.

Organet tillægges beføjelser til at varetage en offentlig opgave. Det medvirker til at forbedre den måde, på hvilken fællesskabsreglerne gennemføres og anvendes i hele EU.

Denne definition omfatter ikke de såkaldte ”forvaltningsorganer”, som Kommissionen har oprettet til under dens kontrol og på dens ansvar at varetage visse opgaver, som udelukkende vedrører forvaltningen af fællesskabsprogrammer. Forvaltningsorganerne er omfattet af Rådets rammeforordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002¹², som fastlægger vedtægterne for disse organer.

4. OPGAVER

Et organ kan pålægges en eller flere af følgende opgaver:

- a) at tage stilling til fællesskabsnormernes anvendelse i konkrete tilfælde; i den forbindelse har organet beføjelse til at træffe individuelle afgørelser, som har retligt bindende virkninger for tredjemand
- b) at yde Kommissionen og eventuelt medlemsstaterne direkte bistand i Fællesskabets interesse, i form af tekniske eller videnskabelige udtalelser og/eller kontrolrapporter
- c) at oprette netværk og tilrettelægge samarbejdet mellem de nationale myndigheder i Fællesskabets interesse med henblik på at indsamle, udveksle og sammenligne information og god praksis.

Alle organer skal i øvrigt indsamle, analysere og videregive objektive, pålidelige og lettilgængelige oplysninger vedrørende deres aktivitetssektorer. Disse oplysningers art og de adressater, de skal videregives til, skal være angivet i basisretsakten.

5. ANSVARSOMRÅDER PÅ DET UDØVENDE PLAN

Gennem varetagelsen af nævnte opgaver deltager organet aktivt i den udøvende funktion på fællesskabsplan.

- (1) I forbindelse med de opgaver, der er nævnt under punkt 4, litra a), har organet en direkte udøvende myndighed inden for det ansvarsområde, det tillægges ved den afledte ret, og under iagttagelse af EF-traktatens bestemmelser.

I forbindelse med disse opgaver kan organet navnlig ikke:

¹² EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.

- a) vedtage bestemmelser af generel karakter
- b) tillægges beslutningsbeføjelser på områder, hvor der er tale om at løse konflikter mellem forskellige offentlige interesser eller at foretage en politisk vurdering
- c) tillægges ansvarsområder, for hvilke de direkte beslutningsbeføjelser ved EF-traktaten er tillagt Kommissionen.

Enhver delegering fra den lovgivende myndigheds side skal være begrænset til nøje definerede beføjelser, som kan underkastes en streng kontrol.

- (2) I forbindelse med de opgaver, der er nævnt under punkt 4, litra b) og c), skal organerne navnlig stille den nødvendige ekspertise til rådighed for Kommissionen, så denne kan varetage sit ansvar som Fællesskabets udøvende myndighed.

6. RETLIG STATUS

Organet er en juridisk person. Det har i alle medlemsstater den mest vidtgående rets- og handleevne, som juridiske personer kan have ifølge de nationale lovgivninger. Det kan blandt andet erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager. I så henseende repræsenteres det af sin direktør.

I. OPRETTELSE

7. KONSEKVENSANALYSE

Kommissionen forpligter sig til at begrunde ethvert forslag om oprettelse af et organ med en vedlagt konsekvensanalyse, som ikke blot skal være i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, men også skal indeholde en forudgående vurdering, der er så fuldstændig som mulig. Ved denne konsekvensanalyse skal der tages hensyn til flere faktorer såsom:

- a) det problem, der skal løses, og det behov, der vil være på kort og på lang sigt
- b) fællesskabsforanstaltningens merværdi
- c) alternativerne til oprettelsen af et europæisk reguleringsorgan, f.eks. Kommissionens varetagelse af de påtænkte aktiviteter, en udvidelse af et bestående organs opgaver, oprettelse af et kontor, oprettelse af et forvaltningsorgan og/eller overdragelse af individuelle opgaver til underleverandører
- d) de generelle, specifikke og operationelle mål, der tilstræbes, og de nødvendige indikatorer til en vurdering heraf
- e) alle forventede utilsigtede virkninger og gensidige indrømmelser
- f) de opgaver, der skal varetages af organet
- g) de eventuelle fordele med hensyn til ekspertise, synlighed, åbenhed, fleksibilitet, reaktionsevne, sammenhæng, troværdighed og effektivitet i forbindelse med den offentlige foranstaltning
- h) de omkostninger, der opstår som følge af kontrol, samordning og virkningerne med hensyn til menneskelige ressourcer samt andre administrative udgifter
- i) erfaringer fra lignende foranstaltninger, der allerede er gennemført
- j) den ordning med overvågning og periodiske evalueringer, der skal indføres.

Kommissionen redegør for konsekvensanalysens konklusioner i den begrundelse, der vedlægges forslaget.

Europa-Parlamentet og Rådet forpligter sig til at foretage forudgående evalueringer inden vedtagelsen af nogen væsentlig ændring af Kommissionens forslag.

8. RETSGRUNDLAG

De tre institutioner er enige om, at basisretsakten skal have hjemmel i den bestemmelse i EF-traktaten, der danner retsgrundlaget for den pågældende politik.

Institutionerne er enige om, at EF-traktatens artikel 308 kun kan tjene som hjemmel i tilfælde, hvor ingen anden bestemmelse i EF-traktaten giver mulighed for udøvelse af fællesskabskompetence.

9. MÅL OG BEFØJELSER

De tre institutioner sørger for, at organets mål og beføjelser er klare og præcise, og at de er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions overordnede politiske retningslinjer og Kommissionens strategiske mål.

10. HJEMSTED

De tre institutioner anerkender, at organets hjemsted er et af de grundlæggende elementer. Af effektivitets- og gennemsigtighedshensyn bør hjemstedet være kendt på tidspunktet for basisretsaktens vedtagelse. De tre institutioner er enige om, at nævnte retsakt skal indeholde en bestemmelse om organets hjemsted. Hvis hjemstedet ikke kendes på tidspunktet for basisretsaktens vedtagelse, skal der træffes afgørelse herom inden for en frist på højst seks måneder.

II. STRUKTUR OG VIRKE

Institutionernes indflydelse på organets struktur og virke skal navnlig afspejle deres rolle i Den Europæiske Unions institutionelle system.

STRUKTUR

11. BESTYRELSE

11.1. Bestyrelsens opgaver

Bestyrelsen sørger for, at organet udfører de opgaver, det er blevet pålagt ved basisretsakten. Den er organets planlægnings- og overvågningsorgan. Den har navnlig til opgave:

- a) at udpege og i givet fald afsætte organets direktør og medlemmerne af nogle af organets underorganer efter de procedurer, der er fastsat i henholdsvis punkt 13.2 og punkt 14
- b) at udøve disciplinarmyndighed i forhold til direktøren
- c) at vedtage organets årlige arbejdsprogram på grundlag af et af direktøren forelagt udkast og Kommissionens udtalelse herom, jf. punkt 20
- d) hvert år at udarbejde et overslag over organets udgifter og indtægter og at sende dette til Kommissionen
- e) at vedtage organets endelige budget og stillingsfortegnelse ved afslutningen af den årlige budgetprocedure, jf. punkt 28.2
- f) at vedtage organets årsberetning, jf. punkt 21, og at sende den til institutionerne og medlemsstaterne
- g) at vedtage organets forretningsorden og sin egen forretningsorden på grundlag af et af direktøren forelagt udkast og Kommissionens udtalelse herom
- h) at vedtage organets finansielle bestemmelser på grundlag af et af direktøren forelagt udkast og Kommissionens udtalelse herom, jf. punkt 28.1
- i) at vedtage gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter¹³, jf. punkt 16, nr. 6).

11.2. Bestyrelsens sammensætning og udpegning

- (1) De tre institutioner er enige om, at der ikke kan opstilles en fast regel om bestyrelsens sammensætning.

De tre institutioner forpligter sig dog til at begrænse bestyrelsens størrelse, så beslutningstagningen kan blive mere effektiv, og driftsomkostningerne kan holdes på et minimum.

- (2) Institutionerne erkender i øvrigt, at organets medvirken ved den udøvende funktion på fællesskabsplan tilsiger, at der i bestyrelsen bør være lige mange repræsentanter for hver af Fællesskabets to udøvende myndigheder. Kommissionen og Rådet skal derfor hver udpege samme begrænsede antal medlemmer af bestyrelsen.
- (3) De opgaver, der pålægges organet, kræver ikke, at hver medlemsstat repræsenteres ved et medlem i bestyrelsen, medmindre organet også i Fællesskabets interesse deltager i medlemsstaternes udøvelse af udøvende myndighed inden for det pågældende politiske område. Hvis det er tilfældet, giver organet medlemsstaterne mulighed for i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 10 at opfylde de forpligtelser, der følger af EF-traktaten eller af den afledte ret.

I så fald udpeger Rådet en repræsentant for hver medlemsstat. Hver af disse repræsentanter råder over én stemme. For at sikre paritet mellem de udøvende myndigheder i bestyrelsen, er institutionerne enige om, at der tildeles samme samlede antal stemmer til de medlemmer, der udpeges af Rådet, og til dem, der udpeges af Kommissionen.

- (4) Af hensyn til gennemsigtigheden er institutionerne enige om, at Kommissionen også udpeger repræsentanter for berørte parter som medlemmer af bestyrelsen. Sådanne

¹³ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

repræsentanter deltager uden stemmeret. De pågældende sektorer identificeres klart i basisretsakten.

- (5) Alle bestyrelsens medlemmer udpeges på grundlag af deres erfaring inden for den pågældende sektor. Kommissionen og Rådet sørger for, at bestyrelsens sammensætning er udtryk for en rimelig fordeling mellem mænd og kvinder. Medlemmernes mandatperiode er på fem år. Genudpegning kan finde sted én gang.
- (6) Institutionerne sørger endelig for, at bestyrelsens sammensætning i overensstemmelse med revisionsproceduren i punkt 27.2 regelmæssigt tages op til overvejelse under hensyntagen til organets funktion og mål samt til udviklingen i dets ansvarsområder og i de opgaver, det pålægges.

12. DIREKTION

Hvis bestyrelsens størrelse ikke giver mulighed for en effektiv varetagelse af de pålagte opgaver, kan der oprettes en direktion. Bestyrelsen holder i så fald kun møde en gang om året, idet der dog desuden kan afholdes yderligere ekstraordinære møder.

Direktionen pålægges visse opgaver vedrørende forberedelse og opfølgning af bestyrelsesmøderne, uden at dette dog indskrænker direktørens opgaver som omhandlet i punkt 13.1.

Direktionen består af et lige stort antal repræsentanter for Rådet og for Kommissionen. Repræsentanter, som Kommissionen har udpeget for berørte parter, deltager også her uden stemmeret. Direktionen må under ingen omstændigheder omfatte mere end otte medlemmer.

13. DIREKTØR

For at sikre organets uafhængighed i dets daglige arbejde og dets aktiviteter skal direktøren have det fulde ansvar for de operationelle opgaver, som organet er pålagt.

13.1. Direktørens opgaver

Direktøren har navnlig til opgave:

- a) at udarbejde det årlige arbejdsprogram, overslaget over organets udgifter og indtægter, organets forretningsorden, bestyrelsens forretningsorden og organets finansielle bestemmelser og at forberede drøftelserne i bestyrelsen
- b) uden stemmeret at deltage i bestyrelsens møder
- c) at gennemføre organets årlige arbejdsprogram og at imødekomme Kommissionens anmodninger om bistand
- d) at udøve funktionen som anvisningsberettiget i overensstemmelse med artikel 33 – 42 i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 23. december 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om

finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget¹⁴

- e) at gennemføre organets budget
- f) at indføre et effektivt overvågningssystem, der bl.a. giver mulighed for at foretage regelmæssige evalueringer som omhandlet i punkt 27.1 og på grundlag heraf at udarbejde et udkast til organets årsberetning
- g) at forelægge denne beretning for Europa-Parlamentet
- h) at tage sig af alle personalespørgsmål og navnlig at udøve de beføjelser, der er omhandlet i punkt 23, nr. 2)
- i) at fastlægge organets organisationsstruktur og at forelægge bestyrelsen denne til godkendelse
- j) at træffe alle andre dispositioner, som er nødvendige for, at organet kan fungere i overensstemmelse med basisretsakten
- k) at repræsentere organet, bl.a. i Europa-Parlamentet og Rådet, jf. punkt 29.1.

13.2. Udpegning og afsættelse af direktøren

- (1) Direktøren udnævnes af bestyrelsen på grundlag af en liste over ansøgere, som foreslås af Kommissionen. Inden udnævnelsen kan den ansøger, bestyrelsen vælger, indkaldes til høring i Europa-Parlamentets kompetente udvalg for at afgive en erklæring og besvare spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne.
- (2) Direktøren udnævnes på grundlag af den pågældendes erfaring og kvalifikationer inden for administration og forvaltning samt vedkommendes ekspertise og tidligere virke inden for det pågældende område. Direktøren udnævnes i princippet for en mandatperiode på fem år. Direktørens mandatperiode kan efter en evaluering på forslag af Kommissionen forlænges med én yderligere periode, der ikke må være længere end den første mandatperiode.

I forbindelse med evalueringen vurderer Kommissionen navnlig:

- a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, på hvilken de er opnået
 - b) organets opgaver og behov i de kommende år.
- (3) Bestyrelsen kan på grundlag af et forslag fra Kommissionen afsætte direktøren inden udløbet af dennes mandatperiode.

14. ANDRE UNDERORGANER

14.1. Underorganer, der koordinerer samarbejdet mellem de nationale myndigheder

Organer, der skal koordinere samarbejdet eller oprette netværk mellem de nationale myndigheder (en opgave, der er nævnt i punkt 4, litra c)), skal omfatte et eller flere koordineringsorganer bestående af repræsentanter for de pågældende myndigheder.

¹⁴ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

14.2. Videnskabelige udvalg og/eller ekspertudvalg

Organer, der skal afgive tekniske eller videnskabelige udtalelser til Kommissionen og i givet fald til medlemsstaterne (en opgave, der er nævnt i punkt 4, litra b)), skal omfatte et eller flere videnskabelige udvalg og/eller ekspertudvalg.

Medlemmerne af de videnskabelige udvalg skal være uafhængige videnskabsmænd, som udpeges af bestyrelsen efter en offentlig indkaldelse af ansøgninger. Medlemmerne af ekspertudvalg udpeges af bestyrelsen efter en klar og gennemsigtig procedure, der fastlægges i basisretsakten.

14.3. Klageinstanser

Organer, der træffer individuelle afgørelser, som kan gå tredjemand imod (en opgave, der er nævnt i punkt 4, litra a)), skal omfatte en eller flere klageinstanser, som skal have til opgave at efterprøve, om organet har anvendt gennemførelsesbestemmelserne korrekt og i den forbindelse har holdt sig inden for de pålagte opgaver og de tildelte ansvarsområder.

Klageinstansernes medlemmer udpeges for en periode på fem år af bestyrelsen på grundlag af en liste over ansøgere, som foreslås af Kommissionen.

VIRKE

15. ALMENHEDENS INTERESSE OG UAFHÆNGIGHED

Bestyrelsesmedlemmerne, direktøren, medlemmerne af organer, der koordinerer samarbejdet mellem nationale myndigheder, og medlemmerne af videnskabelige udvalg og klageinstanser forpligter sig til at handle i almenhedens interesse.

Direktøren og medlemmerne af videnskabelige udvalg og klageinstanser forpligter sig desuden til at handle uafhængigt af enhver ekstern påvirkning. De afgiver i så henseende hvert år skriftligt en loyalitetserklæring og en interesseerklæring.

16. ÅBENHED

- (1) Organet sørger for, at dets aktiviteter gennemføres med en høj grad af åbenhed, og at de navnlig opfylder følgende betingelser:
- (2) Organet offentliggør hurtigst muligt:
 - a) sin forretningsorden samt bestyrelsens forretningsorden
 - b) sin årsberetning.
- (3) Bestyrelsen kan på forslag af direktøren bemyndige repræsentanter for berørte parter til i relevante tilfælde at deltage som observatører i møderne i organets underorganer.
- (4) Når organet modtager fortrolige oplysninger med en velbegrundet anmodning om fortrolig behandling, videregiver det ikke sådanne oplysninger til tredjemand, idet dette dog ikke indskrænker anvendelsen af punkt 6).

Bestyrelsesmedlemmerne, direktøren, medlemmerne af organer, der koordinerer samarbejdet mellem nationale myndigheder, og medlemmerne af videnskabelige udvalg og klageinstanser er undergivet den tavshedspligt, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 287.

- (5) Oplysninger, der indsamles af organet i overensstemmelse med basisretsakten, er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹⁵.
- (6) Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på de dokumenter, organet ligger inde med.

Bestyrelsen vedtager inden for en frist på seks måneder fra organets oprettelse de nærmere bestemmelser om, hvordan forordning (EF) nr. 1049/2001 i praksis skal finde anvendelse.

17. SPROGORDNING

Bestyrelsen fastlægger organets interne sprogordning.

Bestemmelserne i Rådets forordning nr.1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område¹⁶ finder anvendelse, for så vidt angår den eksterne sprogordning.

De oversættelsesopgaver, der er påkrævet i forbindelse med organets virksomhed, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

18. KRAVET OM GOD FORVALTNING

Basisretsakten skal sikre, at organet iagttager de almindelige principper og regler for god offentlig forvaltning såsom den berørte parts ret til høring, forpligtelsen til at begrunde trufne afgørelser, sprogordning, aktindsigt, beskyttelse af persondata og fortrolige forretningsoplysninger, reglerne om forsvarlig økonomisk forvaltning, bekæmpelse af svig og beskyttelse af Fællesskabernes økonomiske interesser.

19. ORGANETS INDTÆGTER

Organet kan finansieres gennem:

- a) et tilskud fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (i det følgende benævnt "EF-tilskud") og/eller
- b) vederlag og gebyrer for ydede tjenester. Basisretsakten præciserer de pågældende ydelser.

¹⁵ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

¹⁶ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

I visse tilfælde, hvor organet yder direkte bistand til medlemsstaterne, kan det også fastsættes, at der skal opkræves et bidrag fra disse. I basisretsakten kan det ligeledes fastsættes, at tredjelande, der deltager i organets arbejde, yder bidrag i overensstemmelse med punkt 24. Sådanne bidrag supplerer de bidrag, der er nævnt under litra a) og/eller b).

Ved ”selvfinansierende” organ forstås ethvert organ, der ikke modtaget noget EF-tilskud.

20. ÅRLIGT ARBEJDSPROGRAM

- (1) Det årlige arbejdsprogram skal være i overensstemmelse med organets mål, beføjelser og opgaver som fastlagt i basisretsakten.

Institutionerne anbefaler, at udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram bygger på den metode, Kommissionen har udviklet inden for rammerne af den aktivitetsbaserede forvaltning (ABM).

- (2) Det årlige arbejdsprogram vedtages af bestyrelsen på grundlag af et af direktøren forelagt udkast og Kommissionens udtalelse herom.

Institutionerne er enige om, at retsvirkningen af Kommissionens udtalelse om det årlige arbejdsprogram bør stå i forhold til organets bidrag til varetagelsen af ansvarsområderne på det udøvende plan.

For de organer, der yder Kommissionen direkte bistand, bør Kommissionen kunne sikre, at det årlige arbejdsprogram er i overensstemmelse med dens ansvarsområde på det udøvende plan. Hvis Kommissionen tilkendegiver, at den ikke kan tilslutte sig det årlige arbejdsprogram, gennemgår bestyrelsen det på ny og vedtager det med eventuelle ændringer efter en procedure med et særligt flertal, der fastlægges i basisretsakten.

21. ÅRSBERETNING

Årsberetningen beskriver, hvorledes organet har gennemført sit årlige arbejdsprogram.

Årsberetningen indeholder en redegørelse for de aktiviteter, organet har gennemført, en vurdering af resultaterne i forhold til målsætningerne og tidsplanen, samt en beskrivelse af risiciene ved de gennemførte foranstaltninger og af organets anvendelse af ressourcer og dets generelle funktion.

Årsberetningen udarbejdes af organets direktør og godkendes af bestyrelsen.

22. PRIVILEGIER OG IMMUNITETER

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter af 8. april 1965¹⁷ finder anvendelse på organets personale.

¹⁷ Protokol knyttet til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber, EFT 152 af 13.7.1967, s. 13.

23. PERSONALE

- (1) Vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber og de regler, som De Europæiske Fællesskabers institutioner sammen har vedtaget om anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, finder anvendelse på organets personale. Bestyrelsen vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber. Bestyrelsen kan vedtage bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til organet.
- (2) Organet udøver over for sit personale de beføjelser, der tilkommer ansættelsesmyndigheden.

24. TREDJELANDES DELTAGELSE

Organet er åbent for deltagelse af tredjelande, som har indgået aftaler med Det Europæiske Fællesskab, ifølge hvilke de pågældende lande vedtager og anvender fællesskabsretten på de områder, der er omfattet af basisretsakten. Inden for rammerne af disse aftaler udarbejdes der specifikke ordninger, der bl.a. præciserer arten af og de nærmere betingelser for disse landes deltagelse i organets arbejde, herunder bestemmelser vedrørende deltagelsen i visse interne organer, de finansielle bidrag og ansættelse af personale. Disse aftaler kan imidlertid ikke indeholde bestemmelser om, at disse landes repræsentanter kan deltage i bestyrelsen med stemmeret, og de skal under alle omstændigheder være i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

25. SAMARBEJDE MED DE ØVRIGE ORGANER

Organet kan inden for rammerne af samarbejdsaftaler med andre organer samarbejde med disse på de områder, der er fastlagt i basisretsakten, med henblik på at undgå overlapninger og skabe synergi.

26. INTERNATIONALE AKTIVITETER

- (1) Hvis det i betragtning af de opgaver, der pålægges organet, er formålstjenstligt, at organet gennemfører aktiviteter på internationalt plan, kan basisretsakten (for alle eller visse opgaver) indeholde bestemmelser om samarbejde med de kompetente myndigheder i tredjelande og med internationale organisationer, der har lignende arbejdsopgaver, på grundlag af samarbejdsaftaler med nævnte myndigheder og organisationer.
- (2) Disse samarbejdsaftaler skal være i overensstemmelse med fællesskabsretten og vedtages af bestyrelsen på grundlag af et af direktøren forelagt udkast og Kommissionens udtalelse herom. Hvis Kommissionen tilkendegiver, at den ikke kan tilslutte sig sådanne samarbejdsaftaler, gennemgår bestyrelsen dem på ny og vedtager

dem med eventuelle ændringer efter en procedure med et særligt flertal, der fastlægges i basisretsakten.

III. EVALUERINGER OG KONTROL

27. EVALUERINGER OG REVISION

27.1. Evaluering foretaget af organet

I overensstemmelse med artikel 25, stk. 4, i finansforordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 foretager organet regelmæssigt forudgående og efterfølgende evalueringer af de af dets programmer eller foranstaltninger, som giver anledning til store udgifter. Resultaterne af evalueringerne meddeles bestyrelsen.

Organet træffer alle relevante foranstaltninger for at løse de problemer, der måtte blive konstateret.

27.2. Evaluering foretaget af Kommissionen og revision

Kommissionen forpligter sig til at foretage en regelmæssig evaluering af gennemførelsen af basisretsakten og af organets resultater og arbejdsmetoder på grundlag af de mål, de beføjelser og de opgaver, der er fastlagt i basisretsakten, samt de indikatorer, der er fastlagt i den forudgående evaluering, og som indgår i organets årlige arbejdsprogram.

Efter denne evaluering forelægger Kommissionen eventuelt et forslag om revision af bestemmelserne i basisretsakten. Hvis Kommissionen konstaterer, at organets eksistens ikke længere er berettiget i betragtning af de mål, der var opstillet for organet, kan den foreslå, at den pågældende retsakt ophæves.

Europa-Parlamentet og Rådet undersøger på grundlag af Kommissionens forslag, om det er hensigtsmæssigt at ændre eller ophæve basisretsakten.

28. BUDGETKONTROL, FINANSKONTROL, REVISIONER OG BEKÆMPELSE AF SVIG

28.1. Finansielle bestemmelser

Alle organer skal vedtage deres respektive finansielle bestemmelser.

Hvis organet modtager EF-tilskud, finder artikel 185, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget¹⁸ anvendelse. Organets finansielle bestemmelser skal i så fald være i overensstemmelse med finansforordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002. De kan kun afvige fra bestemmelserne i nævnte forordning, hvis det er nødvendigt på grund af de særlige forhold, der karakteriserer organets drift, og Kommissionen på forhånd giver sit samtykke.

¹⁸ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Hvis organet er selvfinansierende, skal dets finansielle bestemmelser bygge på bestemmelserne i ovennævnte finansforordninger og samtidig tage hensyn til organets specifikke karakter.

28.2. Budget

For de organer, der modtager EF-tilskud, vedtager budgetmyndigheden hvert år inden for rammerne af budgetproceduren en stillingsfortegnelse vedrørende det vedtægtsmæssige personale i henhold til artikel 46, stk. 3, litra d), i finansforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002. Budgetmyndigheden godkender desuden de bevillinger, der er til rådighed i form af tilskud til organet.

Bestyrelsen vedtager hvert år det endelige budget og stillingsfortegnelsen for alle organerne.

28.3. Regnskabsregler

I medfør af artikel 185, stk. 4, i finansforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 anvender organet de regnskabsregler, der fastsættes af Kommissionens regnskabsfører efter proceduren i artikel 133 i nævnte forordning, så dets regnskab kan konsolideres med Kommissionens regnskab.

28.4. Revisioner

I henhold til artikel 185, stk. 3, i finansforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 har Kommissionens interne revisor samme beføjelser i forbindelse med et organ, der modtager et EF-tilskud, som i forbindelse med Kommissionens tjenestegrene.

28.5. Ekstern kontrol og decharge

I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 248 reviderer Revisionsretten regnskaberne for ethvert organ, der modtager EF-tilskud.

I henhold til artikel 185, stk. 2, i finansforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 meddeler Europa-Parlamentet efter henstilling fra Rådet hvert år decharge for gennemførelsen af budgetterne for organer, der modtager EF-tilskud.

Hvis et organ er selvfinansierende, meddeler organets bestyrelse decharge til direktøren. Bestyrelsen underretter derefter Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten om sin dechargeafgørelse.

Direktøren træffer alle foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i afgørelsen om decharge.

28.6. Bekæmpelse af svig og beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

Med henblik på at bekæmpe svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)¹⁹ fuldt ud anvendelse på organet.

¹⁹ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

I basisretsakten fastsættes det, at organet lige fra oprettelsen tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF²⁰. Bestyrelsen formaliserer denne tiltrædelse og vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at lette gennemførelsen af OLAF's interne undersøgelser.

29. POLITISK KONTROL

29.1. Europa-Parlamentet og Rådet

Uden at dette berører ovennævnte kontrolforanstaltninger, herunder navnlig budget- og dechargeproceduren, kan Europa-Parlamentet eller Rådet når som helst anmode om at høre direktøren om ethvert spørgsmål, der har tilknytning til organets aktiviteter, bl.a. i forbindelse med offentliggørelsen af organets årsberetning.

29.2. Kommissionen

Kommissionen udøver sin kontrol i henhold til sine særlige beføjelser:

- (1) Kommissionen udøver sin initiativret ved at forelægge forslag om en eventuel revision eller ophævelse af basisretsakten, i overensstemmelse med punkt 27.2.

Kommissionen forelægger ligeledes hvert år budgetmyndigheden forslag om tilskudsbeløb til organet og om det personale, der anses for nødvendigt for det pågældende organ, på grundlag af det overslag over udgifter og indtægter, som bestyrelsen udarbejder i henhold til punkt 11.1., litra d).

- (2) Kommissionen varetager sin udøvende myndighed gennem:
 - a) sine repræsentanter i bestyrelsen
 - b) udarbejdelsen af en liste over ansøgere med henblik på udnævnelsen af direktøren og medlemmer af klageinstanser, jf. punkt 13.2., nr. 1), og punkt 14.3.
 - c) sit forslag om at forlænge direktørens mandatperiode på grundlag af sin evaluering, jf. punkt 13.2., nr. 2)
 - d) sine udtalelser om det årlige arbejdsprogram i overensstemmelse med punkt 20, nr. 2), om forretningsordenen i overensstemmelse med punkt 11.1., litra g), og om eventuelle samarbejdsaftaler med de kompetente myndigheder i tredjelande eller internationale organisationer, der har lignende arbejdsopgaver, i overensstemmelse med punkt 26, nr. 2).

30. ADMINISTRATIV KONTROL

I overensstemmelse med artikel 43 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder aftaler institutionerne, at organet skal være underlagt den europæiske ombudsmands administrative kontrol på de betingelser, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 195.

²⁰ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

31. DOMSTOLSKONTROL

Der kan indbringes sager for Domstolen, herunder ikke alene søgsmål om annullation af et organs akter, der har retligt bindende virkninger for tredjemand, men også passivitetssøgsmål eller krav om erstatning for skader, som et organ inden for rammerne af sine aktiviteter har forårsaget.

Annullationssøgsmål vedrørende akter, der er vedtaget inden for rammerne af de opgaver, der er anført under punkt 4, litra a), kan kun indbringes for Domstolen, efter at disse organers interne klagemuligheder, jf. punkt 14.3., er udtømt.

IV. AFTALENS IKRAFTTRÆDEN, GENNEMFØRELSE OG OPFØLGNING

32. IKRAFTTRÆDEN

Denne aftale træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse på alle forslag om oprettelse af et europæisk reguleringsorgan, der forelægges efter dens ikrafttrædelse.

33. GENNEMFØRELSE OG OPFØLGNING

De tre institutioner forpligter sig til at træffe alle egnede foranstaltninger for, at deres respektive tjenestegrene fremmer koordinationen og iagttagelsen af denne aftale.

Gennemførelsen af denne aftale overvåges af *Den Tekniske Gruppe på Højt Plan vedrørende Interinstitutionelt Samarbejde*.

For Europa-Parlamentet

For Rådet

For Kommissionen

Formand

Formand

Formand